

ligt i kommunerne, for jeg møder altså nogle, der mener, at de også ser de ansatte på rådhuset, som får deres løn. Nuvel, det kan være, at jeg tager fejl, men jeg siger blot, at lønnen altså bliver udbetalt, og derfor har vi måttet løfte det forventede forbrug i 2004.

Så vil jeg med det samme sige, når vi taler om forbrug, at årsagen til, at vi så har 0,6 pct. stående i 2005 og ikke 0,5 pct., er jo, at vi har valgt at lægge det tal ind, som vi rent faktisk har modtaget fra kommunerne. Hvis vi tager finansloven, der ligger til behandling her, som den nu ligger med ændringsforslag, plus de kommuneaftaler, der er indgået, så får vi præcis en vækst på 0,5 pct. Når den er 0,6 pct., så er det, fordi vi har lagt de faktiske budgetter ind, som vi nu kender i kommunerne. Og her er der en overskridelse af aftalerne.

Jeg vil blot sige til Folketinget i almindelighed, at vi så er i dialog med Kommunernes Landsforening og i øvrigt også med Amtsrådsforeningen om, hvordan vi kan få et forløb gennem 2005, der mere afspejler de aftaler, vi rent faktisk har indgået – også ud fra det problem, vi ved der ligger over 2005, 2006 og 2007, at det i forvejen er en rimelig stor opgave for kommunalbestyrelser og delingsråd at styre den kommunale udvikling i den periode, hvor man også gennemfører kommuneændringerne, altså den kommunalreform, som skal gennemføres.

Jeg tror, at hr. Morten Helveg startede med at nævne de forslag, Det Radikale Venstre ville gennemføre, hvis de havde 90 mandater. Der må jeg sige, at jeg egentlig nød alle de forslag, som hr. Morten Helveg kom med. For jeg synes, at der var nogle af forslagene, der var gode, og dem kan man jo altid glæde sig over. Der var også nogle forslag, som jeg ikke nød, men så glædede jeg mig over, at Det Radikale Venstre ikke har 90 mandater.

Der var for så vidt ikke noget, der stødte mig i hr. Morten Helveg Petersens indlæg, bortset fra det med, at vi havde fælles vækstsmål for udgiften i 2005 til det offentlige forbrug. Det har vi altså ikke. Regeringen har 0,5 pct., og det er det, vi forsøger at afdække med de kommunale partier.

Så vil jeg sige om gældsnedbringelsen, at det imponerer mig lidt at lytte til de partier, som ikke var i stand til i den periode, de havde regeringsmagten, at aflevere en mindre gæld end den, de overtog i kroner og øre, og det er vel sådan man måler, om gælden er betalt. Sådan er det i hvert fald, når man går til sparekasser og

banker. De ser på, hvad man skyldte i går, og hvad man skylder i dag, og så kan man hurtigt regne ud, om man skylder mere eller mindre væk. Så hvis vi gør det samme på det offentliges område, statens område, ja, så afleverede man en gæld, der var større end den, man overtog.

Det, vi har gjort nu også med finansloven for 2005, er, at vi har en stadig mindre gæld, og at den gæld, vi har, er mindre end den, vi overtog. Så ikke alene har vi altså betalt vores egne udgifter, det, vi selv har foranlediget med Folketingets hjælp, har finansieret skattelettelserne, har finansieret skattestoppet, har finansieret, at vi har øget det samlede serviceniveau med mere end 13 mia. kr., har finansieret lønudgiften til måske 16.000 flere ansatte i kommuner og amter, ikke bare 14.000, men vi er altså også i stand til at nedbringe gælden; vi betaler altså vores egne regninger plus de regninger, som den tidligere regering efterlod og ikke selv havde fået betalt. Det synes jeg da ikke man skal have utak for.

Jeg siger ikke, at det var let for den tidligere regering eller let for den nuværende. Jeg konstaterer bare, hvordan tallene hænger sammen. Derfor synes jeg, man skal fare med lempe, hvis man mener, at den nuværende regering ikke betaler regningerne eller ikke betaler ned på sin gæld.

Men for ikke at provokere alt for mange, for det er jo ikke det, som stemningen har været til, vil jeg altså takke for det forløb, som jeg jo har oplevet.

KL 16.30

Satspuljen kan man godt sige er en bunden opgave. Det er det selvfølgelig ikke for Enhedslisten, der ikke ønsker at være med, men for andre er det jo en bunden opgave. Alligevel er jeg hvert år imponeret over, at det kan lade sig gøre i fordragelighed at fordele – denne gang – 550 mio. kr., således at ingen i virkeligheden føler, at der ikke er rimelighed i fordelingen – heller ikke partierne imellem. Det synes jeg man må kvittere for, og det vil jeg også gøre omkring forskning, hvor hele Folketinget, inklusive Enhedslisten, jo var med til at formidle bevillingen til forskning i forskningsrammen, finansieret af, synes jeg, meget forstandige løsninger omkring fremtidens medicintilskud.

Det gælder også for den pakke, som vi så har haft om kulturen, som jeg har nævnt, som jo også fik tilslutning fra alle Folketingets partier. Her er der jo også grund til at kvittere for, at vi kom dertil.